

ματεύσεων ἀπεφασίσθη ὅπως, μέχρι τῆς συνομολογήσεως νέας δασμολογῶνται τὰ ἀγγλικά ἐμπορεύματα πρὸς 80)0. Τοῦτο ἀποφασίσθη ὅπως γένηται καὶ διὰ τὰ γερμανικά ἐμπορεύματα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀφίκετο ὁ ἀ. γραμματεὺς τῆς ἐν τῇ Ὑμετέρᾳ πόλει τουρκικῆς πρεσβείας. Λέγεται ὅτι διορισθήσεται ἀ γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. Ἡ ἐν Ἀθήναις λοιπὸν πρεσβεία, καθὰ φαίνεται, ἐξαιρετικῆς τυγχάνει εὐνοίας παρὰ τοῦ Ἀνακτος.

— Ἡ ὑγεία τοῦ ἀπὸ τινος σοβαρῶς ἀσθενούντος κ. Ν. Ζαρίφη ἤρξατο βαίνουσα ἐπὶ τὰ βελταί. Ὅθεν φαίνεται ὅτι ἡ ἔλευσις τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κυρίου Πουρναρᾶ ἦν ὀγουρλουδίκη.

— Δέκα ἔνοπλοι εἰσελθόντες εἰς τι παντοπωλεῖον παρὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον, χωρίον κείμενον παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέσφαξαν ὡς ἀρνὶ τὸν παντοπώλην. Μετὰ τοῦτο προσεκάλεσαν τὸν παῖδα αὐτοῦ ὅπως προσφέρῃ οἶνον αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐν τῷ παντοπωλείῳ εὑρεθεῖσι κυνηγοῖς, οἵτινες ἦσαν ἐκπληκτοὶ ἐπὶ τῇ πράξει τῶν κακούργων τούτων. Οἱ κακούργοι συγκρούσαντες τὰ ποτήρια μετὰ τῶν κυνηγῶν καὶ ἀκριβῶς τὴν ἀξίαν τοῦ οἴνου πληρώσαντες ἀπῆλθον. Οἱ δυστυχεῖς κυνηγοὶ ἀνεχώρησαν ἐπίσης λίαν τεταραγμένοι.

— Ὁ Πατριάρχης Ἱερουσαλὴμ Νικόδημος ὁ διαμένων εἰσέτι ἐν Πετρούπλει, καὶ προτιθέμενος νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα μετὰ τινος ἡμέρας, ἤτοι τὴν μεθεπομένην Πέμπτην, ἐξέδωκε ἐγκύκλιον ἐν Πετρούπολει, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ «Νέου Χρόνου» τῆς αὐτῆς πόλεως, δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν Ρώσων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Τῷ πατριάρχῃ ὑπομιμνήσκω τὸ «φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας».

— Ἐν ταῖς ἐορταῖς τοῦ Κουρμπάν Βαϊράμιου Ἀπενεμήθησαν εἰς πολλοὺς διάφορα παράσημα ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου.

Συνεχάρησαν τὸν Σουλτάνον πάντες οἱ διοικηταί.

Ἐδόθη χάρις εἰς τοὺς τὸ τρίτον τῆς ποινῆς αὐτῶν συμπληρώσαντας πεφυλακισμένους, καὶ

Ὁ Πατριάρχης ἐπεσκέψατο τοὺς ὑπουργούς.

— Δὲν ἔχετε μόνον ὑμεῖς τοὺς Βελέντσα καὶ ἡμεῖς τὸν Βαχρῆ. Καθὰ ὁ «Φάρος τοῦ Βοσπόρου» πληροφορεῖται καὶ τοῦτο καθίσταται ἀπίστευτον, ὅ ἐν Τερσίῳ τῆς Ρωσσίας πρόξενος τῆς Ἀγγλίας Β... ἦν ἀρχηγὸς συμμορίας πειρατικῆς, ἔργον ἐχούσης νὰ συντελῇ εἰς τὴν καταστροφὴν πλοίων πρὸς ὄφελος ἐκ τῶν ἀσφαλειῶν. Ὁ πρόξενος ἀνεχώρησε ἐκ Κερτσίου καὶ ἦλθεν εἰς Ὁδησσὸν καὶ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης τοποθετηθεὶς ἐντὸς κιβωτίου πεπληρωμένου ἀχύρου ἀπεστάλη ὡς ἐμπόρευμα εἰς Κωνσταντινούπολιν. Βεβαίως δὲ θὰ ἐδαγμαγωγῇ κατὰ τὴν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας συνθήκην. Ὁ Νέλιδωφ ἤδη τὸν ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν. Ἐὰν δὲ αὕτη ἀρνηθῇ τότε θ' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν Πύλιν, ἐννοεῖται ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ περιφημὸς πρόξενος δὲν εὑρεθῇ ἀλλὰχοῦ που.

— Τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σουλτάνου ἐκυριεύθησαν ὑφ' ἡμῶν μὴ ἐκπλαγεῖτε, ἱατρικῶς. Πρὸ τινος ὁ χειροῦργος ἱατρός κ. Σεβαστόπουλος διωρίσθη ἀνακτορικός ἱατρός. Νῦν δὲ καὶ ὁ κ. Δ. Εὐθυβουλὴς ἐπίσης ὥστε ἔχομεν τὸν ἀρχίατρον, Μαυρογέννη Πασᾶν, Ἕλληνα, τὸν Ε. Ζωγράφον, τὸν Τριανταφυλλίδην, τὸν Ναοῦμ, τὸν Καμπούρογλον, τὸν Σεβαστόπουλον, τὸν Εὐθυβούλιν, πάντας Ἕλληνας.

Πρὸς τὸν ὡς σημαία ἐν Μακεδονίᾳ λαβόντα συμπαθῇ κ. Κ. Ἱεροκλὴν ἀπευθύνω ἐγκάρδιον ἀσπασμόν.

Οὔτις

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΡΩΣΣΟΤΟΥΡΚΙΚΗ

Αἱ συμμαχίαι τώρα εἶνε τοῦ συρμοῦ. Ἀφοῦ καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καταγίνεται νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τὴν Αὐστρίαν, διατὶ ὁ Σουλτάνος νὰ μὴ συμμαχήσῃ μετὰ τὴν Ρωσίαν; Τὰ ἄκρα συναντῶνται, οἱ ἐχθροὶ συναλλάσσονται.

Τὸ ἀερόστατον τῆς ρωσοτουρκικῆς συμμαχίας τὸ ὑψωσεν εἰς τὸν ἀέρα ὁ «Νέος Χρόνος» τῆς Πετρούπολεως, τὸ δὲ ἄρθρον τοῦ ἐπροξένησεν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς τοῦ Βοσπόρου.

«Δὲν ζητοῦμεν, λέγει ὁ «Νέος Χρόνος», παρὰ τῆς Τουρκίας ὅπως παράσχῃ ἡμῖν δυνάμεις ἐπιθετικὰς ἀπ' ἐναντίας, ἡμεῖς θέλομεν τῇ βοηθήσῃ ὅπως ὑπερασπισθῇ τὰς ἐνεστώσας αὐτῆς κτήσεις. Μόνη σήμερον ἡ Ρωσία δὲν ἐπιθυμεῖ ἐπέκτασιν ἐν Ἀνατολῇ. Τίποτε ἄλλο δὲν θέλομεν εἰμὴ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Εὐξείνου εἰς τὴν Μεσόγειον. Θᾶπτον ἢ βράδιον, ἡ Ρωσία θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ ἐγγυήσεις ὅπως ἀπαγορευθῇ ὁ διὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰσπλους τῶν πολεμικῶν δυνάμεων ἐχθρικῶς διακειμένων πρὸς ἡμᾶς».

Τὸ ἐν λόγῳ ἄνθρωπον ἐσχολιάσθη καὶ σχολιάζεται ὑπὸ τε τοῦ ρωσικοῦ καὶ αὐστριακοῦ τύπου· ὁ δὲ Σουλτάνος διαθρύπτει καὶ δικαίως διότι ὁ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπόβλητος τῆς Εὐρωπαϊκῆς συναυλίας ἤδη γίνεται ἀντικείμενον φιλοδοξιών, τίς πρῶτος νὰ τὸν πρωτοκάμῃ σύμμαχον, καὶ ἐν ᾧ ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Γαζῆς Μουχτάρ συζητοῦσι τοὺς ὅρους τῆς αὐстроγερμανικῆς συμφωνίας, ἀφ' ἐτέρου ἡ Ρωσία προσφέρεται ὡς σύμμαχος, ἐνῷ ἡ δίωρος συνέντευξις ἦν ἐλάβεν ἐπὶ πρῆβυς τῆς Γαλλίας μετὰ τοῦ Σουλτάνου ὑπερνηματίσθη ὡς οἰωνὸς γαλλοτουρκικῆς συμμαχίας, ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου ὁ κόμης Λούφερν εἶνε βέβαιος περὶ τῆς ἀγγλοτουρκικῆς συμμαχίας.

Καὶ ἐνῷ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ Τουρκία ἠπειλεῖτο νὰ διαμελισθῇ ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων ὡς πολεμίων αὐτῇ, ἤδη διατρέχει τὸν αὐτὸν κίνδυνον παρὰ τῶν αὐτῶν δυνάμεων, πλην... ὡς φίλων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Περὶ τοῦ σεισμοῦ, ὅστις ἐγένετο ἐν Χίῳ, Τεσμε, καὶ καθ' ἅπασαν τὴν παραλίαν τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης μανθάνομεν τὰς ἐξῆς λεπτομερείας.

Ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος τὸ ἔδαφος ἐδονεῖτο ὑπὸ τῆς ὑποχθονίου ἐργασίας, καὶ οἱ κάτοικοι ἠσθάνοντο πολλὴν ἀνησυχίαν. Τὸ κέντρον τοῦ σεισμοῦ εἶνε εἰς τὰ περὶ χώρα τοῦ Τεσμε, ὅστις περισσότερο ἐπάθεν. Αἱ ἀπώλειαι εἶναι σπουδαῖοι ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ καὶ ἰδίως ἐν Λίτσα, Ὁθατζικ, Ρετοδερε καὶ Ἀλατζατᾶ. Οἱ κάτοικοι τοῦ Τεσμε ἔφυγον ἐκ τῆς πόλεως. Τέσσαρα μεγάλα χωρία ἐξ ὀλακλήρου κατεστράφησαν. Εἰς Φώκεαν κατέρρευσαν οἱ μιναραδες τῶν τζαμιῶν καὶ πλείστοι οἰκίαι. Τὰ θύματα καθ' ἑκατοντάδας ἀριθμοῦνται. Ἰδιωτικὸν τηλεγράφημα, προφανῶς ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον, αὐξάνει πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων.

Ἐν Βούρλοις, τρεῖς συνεχῶς κλονισμοὶ ἐγένοντο· αἱ ἀπώλειαι βαρύνονται. Ὑπολογίζονται τὰ θύματα περὶ τὰ 40. Ἐν Χίῳ ἠσθάνθησαν τρεῖς κλονισμοὺς, τὸν πρῶτον περὶ τὰς 3 1/2 τῆς ἑσπέρας, ἰσχυρότατον καὶ διαρκέσαντα 8 δευτερόλεπτα. Ὁ δεῦτερος ἔλαβε χώραν περὶ τὴν 6 τῆς ἑσπέρας καὶ 5 λεπτά, καὶ ὁ τρίτος περὶ τὸ μεσονύκτιον. Οἱ κλονισμοὶ ἦ-

σαν ἐλαφρότεροι τῶν τοῦ Τσεσμέ, καὶ συνεπῶς δὲν ἔσχον θύματα.

Ἐν Σμύρνῃ ὁ σεισμὸς ἦτο ἰσχυρότατος· τῶν κλονισμῶν παραταθέντων ἐπὶ 16 δευτερόλεπτα, πλείστοι καπνοδόχοι κατέπεσον ὁροφαί διερράγησαν, καὶ οἱ τοῖχοι ἐξαθροθέντες ἀπειλοῦσι κατὰπτωσιν. Τὸ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐκτισμένον τη-λεγράφειον κατέπεσεν, ἀλλ' οὐδὲν θῦμα ἐθρηνήθη.

Οἱ κλονισμοὶ ἐπανεληθήθησαν εἰς Σμύρνην, Βοῦρλα, καὶ Τσεσμέ. Ὁ πανικὸς εἶναι ἀπερίγραπτος. Ἐν τοσοῦτῳ ἤρ-ξαντο αἱ ἐργασίαι τῆς διασώσεως. Πανταχόθεν ἀκούονται κραυγαὶ ἀπελπισίας. Τὸ θέαμα θλιβερώτατον. Ἀκαταπαύ-στως ἀποστέλλονται βοήθειαι.

Τὰ τῆς Θεσσαλονίκης νεώτερα τάδε: Οἱ περὶ τὸν Μη-τροπολίτην ἀνέθηκαν εἰς τὴν Ἐξαρχίαν νὰ πράξῃ ὅ,τι αὐτῇ δόξῃ· ἀλλ' οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὑπὸ τὸν Ροσεφόρ Οἰκονόμου ἐδαπτίσθησαν ἀδιάλλακτοι. Ὁ κατὰ Μητροπόλιν πόλεμος ἐξακολουθεῖ, καὶ ἐκπλησσομένη—πολὺ ἐκπλησσομένη, μέχρις ἀπελπισίας—μὲ τὸν κ. Κοντόσταυλον, πῶς δὲν ἀνακαλεῖ ἐκ Θεσσαλονίκης τὸν κ. Οἰκονόμου διὰ τῆς βίας, ἵνα παύσῃ τὸ σκάνδαλον. Ὁκτακόσιοι ἔννοσι ἢ ἀντιπολιτευσὶς νὰ προσ-κληθοῦν οἱ τὴν γενικὴν συνέλευσιν. Ἦτοι τετραπλάσιοι τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν. Βλέπετε ὅτι ὁ κ. Οἰκονόμου εἶνε εὐρύς. Εὐτυχῶς οἱ Ἐξάρχοι παρεκάλεσαν τὴν εἰκοσιτετραμελῆ ἐπι-τροπὴν ἵνα συντάξῃ κατὰλογον καὶ συγκληθῇ κατ' αὐτὸν συ-νέλευσις τὴν μεθαύριον Κυριακὴν. Τὰ δὲ Πατριαρχεῖα, ἐξελ-θόντα τῆς μέχρι τοῦδε ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας των, δι' ἐ-πιστολῆς των πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς κηρύττουσιν ἄκυρον τὸν κανονισμὸν τῶν ἀντιπολιτευομένων ὡς μὴ νομίμως ἐπι-ψηφισθέντα, συνιστῶσι δὲ νὰ συγκληθῇ συνέλευσις κατὰ τὸν πάλαι κανονισμὸν, καὶ κατακρίνουσι τοὺς ἐναντίους τῇ Μη-τροπόλει ὅτι διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος καταλιπόντες τὴν νόμιμον ὁδὸν προσέφυγον εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς, προκαλέσαντες τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐν τῇ ἐμπαιθείᾳ αὐ-τῶν προέβησαν ἐπὶ τοσοῦτο, ὥστε νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν νὰ κλεισθῶσι πάντα τὰ ἐν Θεσσαλονικίᾳ σχολεῖα, ἕως οὗ ἐκλεχθῶσι αἱ νέαι ἀρχαὶ τῆς Κοινότητος· δι-ότι, ὡς ἔλεγον εἰς δικαιολόγησιν των, ἄλλως δὲν θὰ ἐνέδι-δον εἰς ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος. Αἱ ἀρχαὶ ὅμως οὐδε-μίαν προσοχὴν ἔδωκαν εἰς τὴν τοιαύτην ἀπάντησιν. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὅτι οἱ Τούρκοι ἀπεδείχθησαν καὶ συνετώτεροι καὶ φιλογενέστεροι τῶν ἡμε-τέρων.

Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχον Δζὸν Χαίη ἀφίκε-το εἰς Θεσσαλονικίαν, ὅστις παρέσχε πρόγευμα ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος εἰς τὸν Γ. Πρόξενον τῆς Ἀγγλίας κ. Βλὼντ καὶ τὸν ἐν πολλοῖς συνεταῖρόν του κ. Φρειδερίκον Σιαρνῶ, βαρόνον τοῦ Πάπα καὶ ἱππότην τοῦ Μεδζιδιέ, ὅστις ἔσπευσε διὰ λαμ-πρᾶς ἐσπερίδος νὰ ἀνταποδώσῃ τὴν φιλοξενίαν. Ἐγένετο δὲ καὶ λεμβοδρομία δι' ἱστίων, εἰς ἣν μετέσχον ἐξήκοντα λέμ-βοι, ὧν ἐθεῶντο ἀπὸ πῆς ναυαρχίδος αἱ κεκλημέναι ἐπιση-μότητες.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Θεσσαλονίκης Γκαλίπ πασσαῶς ἐπανήλ-θεν ἐκ τῆς περιοδείας αὐτοῦ, ᾧ καὶ συγγαίρομεν πράγματι διὰ τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν νοημοσύνην ἣν ἐπεδείξατο ἐν

τοῖς κοινοτικοῖς ἡμῶν. Καθόσον μάλιστα καὶ αἱ εἰς Υ. Πύλιν ἐκθέσεις του ἦσαν ἐν τοιοῦτῳ πνεύματι γεγραμμέναι, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἐν μεγάλῃ ἀβρότῃ κατόπιν τοι-ούτων ἐκθέσεων ἀννέχθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον.

Ὑπολογίζεται ὡς πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1882 ἔσται τριῶν ἑκατομμυρίων. Συγχρόνως τοῦ μὲν κα-πνοῦ καὶ τῶν οἶνοπνευμάτων τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ ᾔνε κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ γνωστά, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν οἶνων θὰ ἀποφέρῃ διὰ τὸ 1883 περίπου τρία ἑκατομ-μύρια.

Αὔριον γίνεται ἡ κλήρωσις ἐν τῇ Κακουργοδικεῖῳ, καὶ τὴν Δευτέραν ἡ πρώτη δίκη, τὴν δὲ Τετάρτην ἡ ληστεία τοῦ Χα-σανιοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀνεχώρησεν εἰς Καλαμά-κιον, κατευθυνόμενος εἰς Κόρινθον.

Μέχρις ὥρας οὐδεμία νεωτέρα πληροφορίαν ἔλαβεν ἡ Κυ-βέρνησις παρὰ τῆς ἐν Χίῳ καταστάσεως.

Εἶδομεν καὶ τὴν πρώτην τοιχοκόλλησιν τοῦ κ. Ρόκου Χαϊ-δᾶ ὑποψήφιον βουλευτοῦ τοῦ λαοῦ. Τί σημαίνει ὑποψήφιος τοῦ λαοῦ, ἀκριβῶς δὲν ἐννοοῦμεν. Ἐάν σημαίνῃ ὅτι ὁ λαὸς τὸν θέτει ὑποψήφιον, τότε ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ρόκου εἶνε βε-βαία· καὶ ὅχι μόνον εἶνε βεβαία, ἀλλὰ καὶ περιττή. Ἐάν ὅμως τὸ ὑποψήφιος τοῦ λαοῦ σημαίνῃ ὅτι ὁ λαὸς θὰ ἐκλέξῃ καὶ ὁ λαὸς θὰ ψηφίσῃ, τότε ὁ τίτλος ὑποψήφιος τοῦ λαοῦ ἀ-νῆκει καὶ εἰς τὸν κ. Σκουζὲν καὶ εἰς τὸν κ. Ἱεροκλῆ. Ὁφεί-λομεν ἐπὶ τέλους νὰ μὴ πετῶμεν λέξεις ἔς τὸν ἀέρα, ἀλλ' αἱ λέξεις νὰ ἔχουν τὴν σημασίαν των.

Τὴν ἐσπέραν τῆς φοβερᾶς βροχῆς κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ ἁγίου Φιλίππου Ἰταλὸς ἐργάτης προερχόμενος ἐκ Κορίνθου καὶ φέρων χρήματα μαζύ του ἐκινδύνευσε νὰ ληστευθῇ ἀπὸ τίνας νομίζετε; Ἀπὸ ἑνα ἀστυνομικὸν κλητῆρα καὶ ἑνα στρα-τιώτην, οὓς ἐννοήσας ὁ ἐνωμοτάρχης κ. Κηρύκος συνέλαβε καὶ ἀπήγαγεν εἰς τὴν χωροφυλακίαν.

Εἰς τὴν ἐν Στουτγάρδῃ ἐκδιδομένην Ἑφημερίδα τῶν ψω-μάδων καὶ τῶν ζαχαροπλαστῶν ἐδημοσιεύθη εἰκὼν καὶ βιο-γραφία τοῦ δημοτικωτάτου πάντων ἀνδρῶν ἐν Ἀθήναις Ξανερῖου Λάνδερερ. Καὶ ἡ μὲν εἰκὼν διακρίνεται ἐπὶ πάχει καὶ στίλβει καὶ καλλονῇ ἀκόμη, μὲ ἀκμαῖον μύστακα καὶ φοβερόν μέτωπον καὶ κόμην σχεδὸν κροσωτήν, μύτην μόνον ὀλίγον ρυγχοειδῆ. Ἡ δὲ βιογραφία εἶνε ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέ-λους δεινὸν κλαυθμῆρισμα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλ-λῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, τοῦ κ. Λάνδερερ πα-ρισταμένου σχεδὸν ὡς μάρτυρος λαοῦ βαρβάρου καὶ ἀγρίου. Ἡμεῖς ἕως τῶρα ἐγνωμίζομεν ὅτι τὸ μόνον παρὰπνον ὅπερ εἶχεν ὁ κ. Λάνδερερ ἦτο ἡ κλονισμένη ὑγεία του· διότι ἄλ-λως ὅλοι αἱ τιμαὶ νομίζομεν καὶ ὕλικοι καὶ ἡθικοὶ ἀπενεμή-θησαν αὐτῷ, μέχρι καὶ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ διδάσκῃ ποτε Φυ-σικὸν Δίκαιον ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ καὶ ἔπειτα Χημείαν. Πι-στεύοντες ὅτι ἡ βιογραφία ἐγγραφὴ ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, σημειοῦ

μεν ὅτι ὁ γέρω Λάνδερρερ ἄγει ἂν ἀγαπάτε τὸ 74ον ἔτος καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ νὰ τὰ χιλιάσῃ.

Οὔτε ὅταν λείπῃ ὁ φοβερός Πλατούτσας μπορούμεν νὰ τὸν λησμονήσωμεν καὶ νὰ μὴ τὸν ἀναφέρωμεν. Ταχυδρομεῖα καὶ τηλεγράφος καὶ φίλοι καὶ ἀερόστατα καὶ περιστρεφόμεναι καὶ κόρακες τίθενται εἰς ἐνέργειαν διαλαλοῦντα τὸ ὄνομά του. Θὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν μιά καὶ καλὴ, ἂν δὲν βγῇ αὐτὴν τὴν φορὰν βουλευτής. Δὲν θὰ ἀξιώθῃ οὔτε λέξιν μας, μετὰ τὸν μέγαν τερεκέ, ὃν θέλομεν τῷ κρεμάσει. Ἔως τότε εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γράφωμεν. Καὶ δὴ ἐν Ἀργεὶ τώρα ὅπου περιοδεύει καὶ παρεπιδημεῖ, καθὰ γράφει ὁ «Δαναός», γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ Θεὸς πρὸς ὑποδοχὴν του. Ἄς ἴδωμεν πότε θὰ γίνῃ καὶ τὸ ἀνάστα βουλευτής, νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτός.

Ἔχομεν νέας ἀρειμανιότητος τοῦ γνωστοῦ χαρτοπαίχτου Ἀρειμανίου μετὰ τὰς πρό τινας διαπραχθεῖσας. Χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ καφενεῖον Παύλου Χρηστίδου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Μητροπόλεως τὰ ἔκαμε θάλασσαν ὁ Ἀρειμάνιος αὐτός, θραύσας ποτήρια καὶ ἐπιπλα καὶ καθρέπτας. Ἦλθον κλητῆρες νὰ τὸν συλλάβωσι, ἔφυγεν, ἐπήδησε μέσα εἰς μίαν μάνδραν, ἐκείθεν εἰσώρμησεν εἰς τὴν οἰκίαν Δούκα, ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Λεονάρδου ἡ οἰκογένεια ἐτρόμαξε· ὁ οἰκοδεσπότης ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν κατέφθασαν οἱ κλητῆρες· φόρα τὴν κάμα ὁ Ἀρειμάνιος, καὶ τραυματίζει ἕνα κλητῆρα. Κλητῆρα πάλιν εἶχε πληγώσει κατὰ τὰ προηγούμενα ἄθλα του. Ἀγνοοῦμεν ἂν κατωρθώθῃ νὰ συλληφθῇ.

Οἱ φίλοι ἐφημεριδοπῶλαι ἐπανέστησαν, ὅπως καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῶν Ἀθηνῶν, ὀνομασθέντες Λοῦστρου ἂν καὶ δὲν ἀπο-

τροπιάζωνται τὴν λέξιν, διότι ἐργασία οὐδὲν ὄνειδος, ἀλλ' ἔχουσι βλέπετε πλὴν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τὴν λογικὴν των καὶ λένε : ὁ καθεὶς νὰ λέγεται μὲ τὸ ὄνομά του· ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς καὶ οἱ ἐφημεριδοπῶλαι ἐφημεριδοπῶλαι. Κατωτέρω καὶ τὸ διατριβιδιόν των.

Εἶναι φρίκη νὰ ἰδῇτε πῶς κατίντησεν ἡ ὁδὸς Σόλωνος ἐκεῖ εἰς τὸ σταυροδρόμι ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ ναύσκου τοῦ νοσοκομείου μέχρι τῆς κρήνης, ἥτις ῥεεὶ παρὰ τὴν λεύκαν. Βόρβορος πλατὺς, μακρὺς βαθὺς μὲ μικρὰ λιμνίδια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ γεμάτα νερά. Καὶ τοῦτο, φραγθέντος τοῦ αὐλακίου τῆς ὁδοῦ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὰ ὕδατα ἀντὶ νὰ ἐξακολουθῶσι ῥέοντα ἐκτὸς τῆς κοίτης τοῦ αὐλακος ἐπλημμύρησαν τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἐξηφάνισαν, δὲν εἶναι δὲ μία, δύο τρεῖς ἡμέραι, καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ βορβοροκυριαρχία αὐτή· εἶναι δύο ἐβδομάδες ὁλόκληροι. Καὶ οὐδεμία φροντίς ἀστυνομικὰ ὄργανα φαίνεται ὅτι θὰ διέρχονται ἐκεῖθεν εἰς βαθυτάτους ῥεμβασμούς· βεδυθισμένα, διὰ νὰ μὴ ἀντιλημθῶνται τὸ κακὸν, μολονότι καὶ τὸν βαθύτερον ῥεμβασμὸν ἀπαδιώκει τὸ ζύμωμα τῶν μέχρις ἀστραγάλων βορβορολουομένων ποδῶν σας.

Πιθανὸν ὁ Ποταγὸς νὰ εἴναι περιηγητής, καὶ μέγας περιηγητής, καὶ εἴτι ἄλλο· τὸ ζήτημα εἶνε ἂν εἴναι αὐτός καὶ ὁ μόνος Ἕλλην περιηγητής, ὅπως ἠθέλησαν νὰ εἴπουν οἱ «Καιροί» καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θέτει πρὸς ἡμᾶς δι' ἐπιστολῆς του, βαθυτάτα πληγεὶς ἐν τῇ περιηγητικῇ φιλοτιμίᾳ του, ὁ κ. Β. Δ. Ζώτος ὁ Μολοσσός. Μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐρωτήσωμεν ἀδιατί ὁ Ποταγὸς μόνος εἶνε Ἕλλην περιηγητής, δι' ἰδίων δαπανῶν; μήπως δὲν εἶνε καὶ ἄλλος Εὐρώπης καὶ Ἀσίας περιηγητής; ἢ τίς πλούσιος, ἢ ποία κυβέρνησις ἐδαπάνῃ διὰ τὴν περιήγησιν τοῦ φίλου σας Β. Δ. Ζώτου Μολοσσού; Καὶ ὑπακούοντες ἀνακοινοῦμεν τὸ κατανυκτικὸν παράπονον τοῦ φίλου μας Β. Δ. Ζώτου τοῦ Μολοσσού.

20

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

20

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 585)

Ἡ αὐλαία ὑψώθη ἀφίνουσα νὰ διαφαίνεται ἡ ἑαρινὴ καὶ ροδοκόκκινος διασκευὴ τῆς σκηνῆς. Ἐν τοπογραφίᾳ καταπλημμυρισμένη ἀπὸ ἥλιον, ὁ ἐκ θεριστῶν καὶ θεριστριῶν χορός ἦτο ἐπὶ σκηνῆς ἄδων μεγαλοφώνως τὸ ἀσθενοῦς πρωτοτυπίας ἁσμάτιον τοῦτο :

Ἐλᾶτε, συντροφεῦτε τα μὲ χαρωπὰ τραγούδια
τὰ κοπτερά δρεπάνια σας, ἀγόρια, κοπελοῦδια.

Καὶ ὡς ἂν αἱ τετριμμέναι αὐταὶ λέξεις εἶχον ρίψει τὸν δοῦκα εἰς νέαν σειρὰν ἰδεῶν, ἐφαντάζετο ὅτι ἦτο εἰς τὸ Μπωλιὲ μὲ τὴν Κλαίρην ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανόν· οἱ θερισταὶ ἐτραγουδοῦσαν καὶ ναρκωτικὴ θέρμη ἀνέβαινεν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ πλησίον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἡγάπα ἦτο εὐτυχής, ἂν καὶ πτωχή. Ὑπῆρχε τόση γλυκύτης ἐκεῖ, μετὰ τὰς θυέλλας τοῦ φιληδόνου βίου του! Τὴν ἀπελάμβανεν ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ ἐν τῇ πτωχείᾳ ἐκείνῃ, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν κατεδίκαζεν ἡ καταστροφὴ τῆς Κλαίρης, ἀπῆλκυσε ἀγνώστους καὶ ἐλκυστικὰς ἡδονάς.

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐξηκολούθει ἡ παράστασις καὶ ὁ καθαλλέρος Ἀλφόνσος Ρουφλακὲτ ἐτραγουδοῦσε τὸ μεγάλο ντουέττο του μὲ τὴν πριγκηπέσσαν. Ἡ ἀπαλὴ καὶ ζεστὴ φωνὴ τῆς Ἰουδίκ ἐψιθύριζε μὲ ἐρωτικὴν θέρμην.

Ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπην σου ὅλα τ' ἀφίνω· θρόνον,
καὶ πλοῦτη καὶ βασιλείου, μ' ἐσὲ νὰ ζήσω μόνον.

Καὶ ὁ Δουδράν περνῶν τὴν χεῖρα ὑπὸ τοὺς ξανθοὺς πλοκάμους τῆς ἐπανελάμβανε παρατηρῶν αὐτὴν τρυφερῶς.

Μεῖνε γιὰ τὴν ἀγάπην μου βασιλίσσα, ὅπως ἤθουν,
τὰ μεγαλεῖα δὲ μποροῦν τὸν ἔρωτα νὰ σβύσουν!

Καὶ ὁ ἀγαπητὸς καλλιτέχνης ἐστεφάνωσε τὸ ἁσμά του

Πρόξενος λήσταρχος. Πειραταὶ ἐλυμαίνοντο ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου καὶ πρὸ πάντων τὰ πέραξ τοῦ Κερτσίου καὶ τῆς Σεβαστουπόλεως· ἀλλὰ μεθ' ὧν τοὺς ἀγῶνας τῆς ρωσικῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς φοβερᾶς συμμορίας, οὐδὲν κατορθοῦτο. Ἀλλὰ ἐσχάτως λεπτομερεῖς ἀνακρίσεις, ἐπιτηδεύει διεξαχθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐν Ὀδησσῷ ἀστυνομίας, ἀνεκάλυψαν ὅτι ὑφ' ἡλὶ πρόσωπα ἔπαιζον ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν πειρατῶν. Ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ἐπεφάνη ὁ ἐν Κερτσίῳ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ἣν διωργάνωσε κατὰ τινες μὲν ὅπως καταδυθῇ τὰ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πλοῖα τοῦ ρωσικοῦ στόλου, κατὰ τινες δὲ, ἀπλούστατα, μόνῳ σκοπῷ ληστεύσεως.

Ὁ πρόξενος ἐγκαίρως πληροφορηθεὶς ὅτι κατάσκοπος τῆς ρωσικῆς ἀστυνομίας μέλλει νὰ προβῇ εἰς τὴν σύλληψίν του, ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τῆς θέσεώς του. Ἀφίκετο δὲ εἰς Ὀδησσόν, ἐλπίζων νὰ δραπετεύσῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ πληροφορηθεὶς ὅτι καὶ ἐκεῖ κατεζητεῖτο ἀνὰ τὰ διάφορα ξενοδοχεῖα, ἐτοποθετήθη, τῇ συμπράξει ἐνὸς ἐταίρου τῆς συμμορίας, ἐντὸς μεγάλου κιβωτίου πεπληρωμένου ἀχύρων, καὶ ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Αἱ ρωσικαὶ ἀρχαὶ ἐτηλεγράφησαν τὸ γεγονός εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωσικὴν πρεσβείαν, ἥτις συνῆψε διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἀγγλικῆς διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φυγάδος. Ἀγνοεῖται ὅποιον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαβημάτων τούτων, ἐγνώσθη δὲ μόνον ὅτι ὁ ρωμαντικὸς πρόξενος ἀνεχώρησε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἄγνωστον ποῦ κατευθυνόμενος.

Σήμερον τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ ἀνθρακοπώλης Α. Δημητρίου διερχόμενος μετὰ τοῦ κάρρου του τὴν ὁδὸν Καραϊσκάκη παρέσυρε δι' αὐτοῦ καὶ ἐπλήγωσεν ἐλαφρῶς τὸν τριετῆ παῖδα Α. Καλιδούρη.

— Χθὲς ὥρα 8 τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τῇ, ὁδοῦ Καραϊσκάκη ὁ Ν. Λαμπέσης λιθοξόος, ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου

τοῦ Καλιδούρη δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὸν μηρὸν μετὰ προηγουμένην λογομαχίαν.

— Προσεβλήθησαν χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Β' Νεοκροταφείου ὁ Α. Κακουράλος ἐτῶν 38 ἐμβολιασμένος νηπιόθεν.

— Ἀπεβίωσεν σήμερον ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ ὁ ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου ἀποκοπεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας Γ. Κωνσταντινίδης. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν ἀγαθὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν ἀτυχῆ ἀδελφὸν φίλον μας Ἀνέστην Κωνσταντινίδην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΙΟΝ

Γνωρίζει ἄρα γε ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ πρὸ μηνῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκτελεσθὲν παρατράγωνον καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐν Πειραιεὶ πρὸ ἐξαετίας ἐφησυχάζοντα κύρ Ἀβέρκιον; Ἐπὶ ἐξαετίαν, ἡφ' ἧς εἶχε καταδικασθῇ ὡς σιμωνιακός, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ὑπάρξαντας, ὑπάρχοντας καὶ ὑπάρχοντας ἱεράρχας, δὲν εἶχεν ἀπαγορευθῇ αὐτῷ τὸ ἱεροπραγεῖν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐνεκα τῆς παιδείας, τῶν φώτων, τοῦ σεμνοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἱερᾶς μαθήσεως τόσον ἡγαπῆθη ὑπὸ τῶν Πειραιωτῶν, ὥστε σχεδὸν ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐξετέλει χρέη Ἐπισκόπου Πειραιῶς. Ὅτε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶδε, λέγει, ὅτι οἱ χριστιανοὶ σκανδαλίζονται, διότι ὁ Ἀβέρκιος ἦν ποτε σιμωνιακός, ἐπεμβαίνοντες δὲ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ νὰ ἀπαγορευθῇ τῷ Ἀβερκίῳ τὸ ἱεουργεῖν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐπισκοπῆς του, ἀνακαλῶν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν καὶ ὑποκύπτων οὕτω ἀντικανονικώτατα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Γνωρίζει ὅμως καὶ ἐν ἄλλῳ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός; Ἐνθ' ἀπηγορεύθη τῷ Ἀβερκίῳ τὸ ἱεουργεῖν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ἀττικῆς, δὲν ἀπηγορεύθη αὐτῷ τοῦτο ἐκτός

τοῦ μὲ λαρυγγισμοὺς διεγείροντας κύματα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἀνατροπὴ τῆς Πριγκηπίσσης ἐπέτυχε λαμπρὰ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Βαριετὲ» ἐσκέπτετο νὰ τὴν ἀναβιδάσῃ ἐπὶ σκηνῇ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

Ὁ Μουλινὲ ἐξηπλωμένους ἐπὶ τινος καθίσματος ἐκίνει τὴν κεφαλὴν, ὡς ἀρκοῦσα ἀκούουσα φλαούτο. Δὲν ἠκολούθει τὰς περιπετείας τῆς πριγκηπίσσης Ὁρτενσίας. Ἀλλὰ πριγκηπίσσα τὸν ἐνεδιέφερε περισσώτερον ἢ το ἡ κόρη του, ἡ μελαχροινὴ Ἀθηναῖς. Τὴν ἔβλεπεν, ὅτε ἦτο εἰς τὸ σχολεῖον, μὲ τὸ κοντό της φόρεμα, τὰ μεγάλα παπούτσια της καὶ τὰ κατακόκκινα χέρια της, πρόσωπον σχεδὸν ἄσχημον, σῶμα δύσμορφον καὶ ξεκαρφωτον, ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς ἀναπτύξεώς της. Ἦρχετο εἰς τὸ διαλεκτικόν ἐν μέσῳ τῶν συντρόφων της, τῶν ἐνδεδυμένων τόσον κομψᾶ, αἱ ὁποῖαι τὴν παρετήρουν περιφρονητικῶς. Δὲν ἦτο ἀκόμη πλούσιος κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ὁ πατὴρ Μουλινὲ, δὲν εἶχε ἀκόμη ἰδρύσει τὸ μέγαλον του ἐν Βιλπέτ ἐργοστάσιον σοκολάτας, οὔτε ἐπινοήσει τὰς ἐπὶ κυανοῦ χάρτου ἀγγελίας, τὰς συντεταγμένας εἰς ὕψος ὁδοντοῖατροῦ, αἱ ὁποῖαι εἶχον κάμει γνωστὰ τὰ προϊόντα του καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τῆς Γαλλίας πόλεις.

Ἐπώλει τότε χονδρικῶς ἀποικιακὰ προϊόντα. Καὶ αἱ εὐγενεῖς μητέρες τῶν συμμαθητριῶν τῆς Ἀθηναίδος δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφράζωσι τὴν ἐκπληξίν των, διότι ἡ κόρη ἐνὸς μπακάλη εἶχε μ' ἡμῖν εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον. Αἱ ἡχώ τῶν μικρῶν τοῦ σχολείου ραδιοργάνων εἶχον φθάσει μέχρις αὐτοῦ.

Ἦξευρε πόσον ὑπερφηφάνως ἐφέροντο αἱ μαθήτριά της πρὸς τὴν κόρην του. Καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν εὐγενῶν, ὅπως τὰς ἔλεγον, ἐνθυμεῖτο ὅτι εὕρισκετο ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ.

Πόσαις φοαῖς, εἶχεν ἀκούσει τὴν Ἀθηναῖδα ἐκφέρουσαν ὕβρεις ἐναντίον τῆς ἀντιπάλου της! Κλαίουσα ὠρρίζετο ὅτι θὰ ἐκδικηθῇ. Δὲν εἶχεν ἔλθει ὁ καιρὸς τῆς ἐκδικήσεως καὶ μάλιστα χωρὶς αὐτοῦ νὰ ἐργασθῶσι διὰ νὰ τὸν προετοιμάσουν; Ἡ Ἀθηναῖς Μουλινὲ ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας νέμφας τοῦ Παρισιῦ, καὶ ἡ ἀλαζὼν Κλαίρη Μπωλιέ ἦτο χωρὶς προῖκα. Ἡ κόρη τοῦ μπακάλη ἐνδυομένη εἰς τὸ καλλίτερον κατὰστημα, κτενισμένη ὠραία, συνειθισμένη εἰς τὸ **λοῦσο**, εἶχε μεταμορφωθῇ, ἐξωραίσθῃ καὶ φωτιζομένη ἀπὸ τὸ βόρειον σέλας τῶν ἑκατομμυρίων της, ἐπερνοῦσε ὡς ἡ ὠραιότερα κόρη μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν ἀστῶν ἡ κόρη τῆς μαρκησίας, φοροῦσα κἀνὲν φορεματάκι ἀπλούστατον, θὰ ἔζη εἰς τὴν ἐπαρχίαν, θὰ ἐξηφανίζετο ἐν τῷ σκότει, καὶ—ποῖός ἦξευρε;—ἴσως δὲν θὰ ἐγίνετο καὶ ὁ γάμος, ὁ πρὸ τόσο καιροῦ ἀποφασισμένος.

Ὁ δούξ Βλιγνὺ, ὁ μεγαλοπρεπὴς ἀριστοκράτης, μ' ἓνα τόσῳ ὠραῖον ὄνομα! Συχνότατα, ὅταν ὁ νεαρὸς δούξ ἤρχετο μὲ τὴν θείαν του, τὴν μαρκησίαν, διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν Κλαίρην εἰς τὸ Σακρέ-κέρ, ἡ Ἀθηναῖς βλέπουσα αὐτοὺς συνομιλοῦντας ἐγένετο πελιδνὴ ἐξ ὀργῆς. Ἡ Κλαίρη θὰ ἐγίνετο δούκισσα, καὶ αὐτῇ, ἡ Ἀθηναῖς; θὰ ὑπανδρεύετο κανένα συμβολαιο-